

తిరుగుబాటు

పెద్దకథ

ఎన్. రాములు

“అయ్యో! దేశంగాని దేశం వచ్చినం. రాజ్యంగాని రాజ్యం వచ్చినం. మీరుగాదంటే మాకు దిక్కెవరిడ !

దండం బెడ్డం దొర ! ఈ లచ్చిని చావకాన కన్న తోల్కపోని, ఎన్నివైసలయితే అన్నివైసలు మాకిచ్చెవాంట్ల వట్టుకోని. లేకపోతే గాడికిరాయి మందమన్న వైసలియ్యిని. దాన్నింటి కాడికి తోలేత్తం” ఆవేదనగా అడిగిండు అయిలయ్య.

“ఎవరుగూడ సావు రావాలని ఒగలు వెడ్డరు సారు ! అది మూసైల్ల పసిదాసైత్తుకోని మట్టి మోతై, నిన్న కాల్యల జారి అడ్డంబడ్డకాన్నుంచి దాన్నడుమికినట్టున్నది కడుపంత పిసుకుతంది. మీరు నూసుకుంటుగూడ గిట్ల దయలేకుంట మాట్లాడున్నారు” కండ్లల్లో నీళ్ళు తిరుగంగ జాలిగా అడిగిండు సాయిలు.

“అరేయి ! బాగా మాట్లాడుతున్నరేందిర ! అది యింతగనం ఏపాటి పనిచేసిందిర. ఇప్పటి ధాకా దాని మొగడు అదీ పనిచేసినయి కల్సి వాళ్ళ కిచ్చిన అడ్వాన్సు మందం గూడ కాలేదు.

అయినా ! మీతోని వాదన నాకెంతుకుర. నేను మిమ్ములతోల్కరాలేదు. నేను మీకు అడ్వాన్సు యియ్యలేదు. మిమ్ముల తోలుక వచ్చిన ఎల్లయ్య మీ ఎదురుంగనే ఉన్నడుగదర ఆన్నే అడుక్కోని.” గర్జించిండు, ఏకెంటు.

“అయ్యో ! నీ కాలొక్క ! నన్నడుగుమంటును మీకు తెల్వనిదే మున్నది. నేను ఈల్లతోటి ఈల్ల తీర్గనే పనిచెయ్యవచ్చి. గరిబోన్ని దొర. మీరిచ్చిన అడ్వాన్సు వైసలు ఈల్లకే తోల్కరాంగ యింటికాన్నే యిచ్చేస్తే. ఇగ నాదగ్గరేడున్నయి దండం బెడ్డ.

జతకు నాలుగు వందలు అడ్డాపిత్తి. ఈడికి తోల్కవచ్చిన బడికిరాయి నూరాయె. మీరిచ్చిన పదివేల రూపాలు నలువై మందికి ఆడికాడికే ఆయె. ఇగ వాడగ్గరేడున్నయి వైసలు. ఇప్పుడు అల్లకేమయిన కర్సయితే వెట్టుని. నాకాతాల రాసుకోని సారు. నాకు పగారిచ్చేటప్పుడు పట్టుకుందురుగని." మేస్త్రీ ఎల్లయ్య అశక్తతతో ఉనూరు మన్నడు.

"నీకు బియ్యం ఉద్దెర యిప్పిచ్చుకుంట, బీడి కాడి లిప్పిచ్చుకుంట, అడ్డాన్ను లిచ్చుకుంట జేరై యిప్పటికే నువు లేబరుతో జేయించిన పనికంటె ఎక్కువ తీసికొన్నవు.

పదిపాను వేల రూపాల దాక నీపేరు మీద కాతా అయింది ఇంతగనం ఎన్ని యూనిట్ల పనిజేయించినవుర నువ్వు? అంతగొడ్డె నువు జేయించింది వన్నెండు వేల రూపాల పనిగాదు ఈడికే నీపేరిట మూడు వేల రూపాయ లెక్కువ ఉన్నట్టు ఇంకేడికెల్లి వస్తయిర !

అల్లతోటి పని జేయించుకొంటున్నవు లాభం వచ్చినప్పుడెవరికి వస్తవుర ? లాభం తినేటోనివి కొద్దిగనన్న స్వంతం కర్చువెట్టుకోవాలె. ఏన్నుంచన్న తీస్కొచ్చి కర్చువెట్టుకోవాలె. ప్రతిదానికి నన్నడుగుతే యిదేమన్న ఖజానను కున్నవ?" అన్నడు ఏజెంటు.

"మీరే గట్లంటె ఎట్ల సారు? మీరు చెప్పింది పెద్దొర కాదనడు. మీరడుగుతె పెద్దొర తప్పక యిస్తడు. మీరు తలుసుకున్నంక వైసలకు కొడు వెక్కడిది సారు? మళ్ళీ అన్నడు ఎల్లయ్య మేస్త్రీ.

"అరేయి మీరు గిట్లనే అనుకుంట కూర్చుండుని. నేనీడ మీకు చెప్పు కుంట కూచుంటే ఆడ పని వంటది, పెద్దొరకు దెలిస్తై అందరి పనైతది. నప్పుడుజేక పనిజెయ్యి పొండి" అంటూ షెడ్డులోపలికి వెళ్ళిపోయిండు ఏజెంటు.

కాల్య మీద ఇటువంటి ప్రమాదాలు జరగడం, వాళ్ళకేమీ సాయం అందకపోవడం మామూలుగా జరిగే పనే. టిప్పర్ డ్రైవరు సురేందర్ నిస్స హోయంగా, సానుభూతితో జరుగుతున్నదాన్ని చూస్తున్నాడు.

“ఆడ నక్కగ చన్ద్రుకుకలేదని ఈడిక తె వానియవ్వ కొంగపియి కోసం కాసికచ్చినట్టాయె సేంర?”

“వానియవ్వ అదేదో సర్కార్ వోపిత్తన్న కట్టని కూలెక్కువని ఆరం పదిరోజు తెనుకెకుక దిరిగి తోల్కొచ్చెగదర మేట్రిగాడు.”

“బాకీలు బాగున్నయి అంటె అడ్మాసి త బాకీలు గట్టుకోసి రాని అని తోల్కొచ్చి గిట్ల జేసెసేంర.”

“తోడేలు పంజనుంచి పులిపంజా కిందకచ్చినట్టాయె.”

“మనూలై మట్టిపని కోతె, బాయిలు దవ్వవోతె ఏమన్నయితె దొర లెట్ల మాట్లాడరో అంతకన్న కడయినం మాట్లాడెసేంర?”

“ఆడి కంటె జులుం ఎక్వ. మనూలై కంటె ఎక్వ దోత్రాను ఈడ” మనూలై బాయి దవ్వవోతె రోజుకారూపాలు. ఆడోల్లకు రోజు మూరూపాలు. ఈడ రోజెనిమిది మా లెక్క గట్టిత్తరట గని అయితే ఏందె? అక్కన్నేమొ పదిగొట్టంగ పనికోయి నడుమ అడ్డగంట సద్ది గిని అయిదు గొట్టం గనే యింటిక త్తిమి.”

“ఈన్నేమొ పొద్దున తెవ్వంగ పని కెక్కుతె పొద్దు గూకె దాక పని మీది కెల్లి దిగేది లేచాయె వాని యవ్వ”

“ఈడ ఆడి కంటె గూడ కూలి గిట్టుబాటు గాదు. ఈ మొరం బాములు దవ్వాలె. ఆడ రెండ్రోజులు జేసే పని ఈడ ఒక్క రోజులనే చెయ్యమంటున్రి.”

“తిండేమొ తొమ్మిది గొట్టంగోసారి, పగటిలి రెండు గొట్టంగోసారి పొద్దుగూకి పనిమీది కెల్లి దిగినకోసారి మూడుసార్లు మావెట్టవట్టి గని ఏం తిండే అది? పసులుగూడ దినయి. పేరుకు పెట్టేది అన్న మేగని గోదుమల గుడా తోతె మొద్దులకు మొద్దులుంటయి మెతుకులు. అసలు గత దొడ్డు బియ్యం యాడ వండి త్తరో గని ఈ జన్మల జూల్లేదే అవి మనకోసం పెతాకం సర్కారు బందర్ల వడ్ల యిత్తునలదీసినట్టున్నదే” అన్నడు నరస్య్య పొగ పీల్చుకుంట.

“వాని యవ్వ ఈ అన్నం కన్న జొన్న కూడు నయం. ఘ!” అన్నడు అయిలయ్య కాల్చిన బీడి ముక్క బూకేసిరాసి కాండ్రొచ్చి తువుక్కున ఊంచు కుంట.

“మరి యిగ దాంట్ల వోసె కూర గోత కమ్మగుంటండా వానియవ్వ కూరంటె ఏం కూరనే అది బానెడు నీల్లల్ల చింత పండు పులుసు పేసికి ఉప్పు

1874

కారం గల్పి రోజుదే మూడు పూటలు పాఠ్యవట్టి. తాలింపా యేమన్ననా!" అన్నడు సాయిలు.

"పది యేను రోజులకో సారి పని బంధు వెట్టి "మానుకం" అని కల్లు గుడాలు మాంసం మా వెట్టవట్టి. ఈడు ఎల్లయితే ఆనాడో గొర్రె పిల్ల గోత్రడు గని, అయితే ఏం దె. పదిహేను రోజులు పేల్క ఎండుక పోయినంక ఏడ దిన త్తది. ఏడ వద్దది."

"అయినా ఆ మాంసం పులుసుగూడ చింతపండు పులుసోలె ఉప్పుకారం వాసన దప్ప మసాల వాసనా యేమన్ననా?"

"గీ తిండికి మనిషికి మూరూపాలు కూలిపైచలల్ల కెల్లి కోసుజేంది? రూపాయి తిండి గూడ గాదిది అంటె యింక సూర్రాడు! ఆరానికి రెండుసార్లు కూరగాయలు వెద్దలేనా అంటడు."

"రోజ్జేనే బానెడు చింతపండు పులుసుల కిల బీరకాయలో టమాటలో పసి యిదేంది చెద్దలేనా? అంటడు వానియవ్వ"

"ఈడు మనమచ్చెదాక ఎంతమంచిగ బుదిరి కిచ్చిండుర. మంచిగ సారవోపిచ్చె వత్తనెదాక మనెంబడిదిరినె తోల్కచ్చేలారి ఆలిసెమైతె ఆ మూర్రోజులు రోజో గొర్రెను గోసి మంచిగ తినవెట్టె. ఈడగూడ గట్లనే తిండి వెద్దననె.

ఆడ మనం సారదాగి పంకలుగొడ్తె ఆడు ఈడికిదెచ్చి ఆడ వెట్టిందానికి దబలుకు కబలు మనమీద తియ్యవట్టె అన్నాడు బాలయ్య.

"ఎహే! అసలు సంగతటువెట్టి పక్క ముచ్చట్లు మాట్లాడుతున్నరేం. ఆ పసిదాన్ని లచ్చిని పంజేత్తామన్నది ముందు మాట్లాడుని. పొద్దుగాల ఆడేమొ గట్లనె" అన్నది కనుకవ్వ.

"అరేయి! మెల్లగ మాట్లాడుని. ఎల్లిగాడు గిట్ట, ఏజెంటు బంటుగాల్లు గిట్ట యిని ఆనికి జెప్పితె బొక్కలిరుగ దంతరు."

అంతటితో ఆ గుంపు సంతాపణ గునుసుడుగా మారింది. వెన్నెల గుంకింది. చుక్కలు మినుకు మినుకు మంటున్నై. చాల్ల ముచ్చట చుక్కలోలె అస్పష్టంగా చూరింది.

*

*

*

1875

"ఏందిరా! లం...కొడక! బాగ మాట్లాడుతున్నవట.

మంచిగ ఎవల పని వాళ్ళు చేసుకొనేటోళ్ళకు ఏమేమొ జెప్పి పని చెడ గొడుతున్న వేందిర కూసేగాడిదచ్చి మేసేగాడిదను చెడగొట్టినట్టు. మంచో ల్లను చెడగొట్టున్న వేందిర వచ్చి మూసెల్లు కాలేదుగని లావు మాట్లాడుతున్న వేందిర ఏ డ్ల తరబడి నుండి గా పాలమూరోల్లు ఎట్లపని చేస్తుండ్రో సూత్ర. ఆల్లుగూడ ఎనుకటి నుంచి మీ తీర్గిట్ల మాట్లాడై ఇగ కెనాల్సు కట్టిచ్చినట్టె. వాళ్ళు ఏ డ్ల తరబడి నుంచి ఎవలు కిక్కురమనశేదు గని, మీరు నిన్న మొన్నచ్చి బాగ మాట్లాడుతున్న రేందిర? పాలమూరోల్ని ఒక్కొక్కని తన్నుడెగాదు సంపుతె గూడ ఎవడడ్డం రాదు. ఎవరు కిక్కురుమనడు. 'అని తప్పేలేంది ఆన్నెం దుకు సంపుతరని సోంచాయించుకొని నప్పుడు జెయ్యకుంట తప్పుచేసిన ని దగ్గరకే పోవద్దని ఊరుకుంటరు'

"ఇగ మీ తీర్గ ఆల్లుజేతై ఈ భాక్రానంగల నుంచి నా గాడ్డునసాగర్ దాక ఎవరు కడుదురా!

మీరు గ డై అవి యింక నూరేండైన పూర్తిగాకపోవు. పాలమూరు లేబరు ఎక్కువ దొరుకుతలేరని మిమ్ముల పిలిపిస్తే పని తక్కువై మాటలెక్కు వై నయి మీకు! ఎన్నడులేంది ఏదేందో గూడుపు తాని గడుతున్నారు. మిమ్ముల జూసి పాలమూరోల్లు వేర్చుకునేటట్టున్నారు.

దానికి గింతత చెబ్బతాకిందో లేదోగని పార్టీలు గడుతున్నర!

లం...కొడుకుల్లార! బాగదిను కుంట బలిసిపోయిందిర. మీకు అరేయి! మల్లయ్యా ఈ లం...కొడుకును పెడ్డులేసి తన్ను!"

బట్టు చెరోక రెక్క వట్టుకన్నరు. ఏజెంటు ఈ చెంప ఆచెంప తన చెయ్యి నొప్పి పుట్టేదాక కొట్టిండు, ఎటు దొరికితే అటు తన్నిండు. వాళ్ళకప్ప జెప్పిండు.

ముక్తాయింపు విన్నంక తన్నడంలో మజా పొందనేర్చిన బంట్లు పెడ్డు లోపలికి తీసుకపోయి పొట్టుపొట్టు గొట్టిన్రు.

ఒకరి తర్వాత ఒకరికి వరుసగా అదే శిక్ష పడ్డది. అయిదుగురికి.

నర్సయ్య పండ్లల్ల కెల్లి, చిదిమిపోయిన చిగుర్ల లకెల్లి నెత్తురు కారికారి నోరంతా సార్కలై నయి.

కొంరయ్య నడుంబొక్క లిరిగినయి.

1876

సాయిలు కడుపునొప్పితోటి గిలిగిల తన్నుకున్నడు. గడ్డపారతోటి

పురుసోల్లమీద పొడిసినట్లయి సోయిదప్పి చేయిండు సాయిలు.

అయ్యలయ్య తొంటి కదిలింది నిలబడలేక అడ్డంబడితే తల పగిలింది.

ఇంత తిరిగిందానికి సాత్యంగా ప్రకృతితోపాటు టిప్పరు నానుకొని సురేందరూ మవునంగ ఉరుకున్నడు చూసుకుంటగూడ.

మేస్త్రీ ఎల్లయ్య జైలర్ లా సైటుకాడ నిలబడి ఒకరి తర్వాత ఒకరిని పెద్దువైపు పంపించింది గమనించు కుంటనే ఉన్నడు సురేందర్.

మిగతొల్లను పనిమీది కెల్లి కదిలై తంత అన్నట్టు మెలికలు తిరిగిన కండలతో మీసాలు మెలేసి గుడ్డెరజేసి సైటు మీద నిలబడితే దోపిడిదారు కావలి కుక్కలె కనిపించిండు ఎల్లయ్య సురేందరుకు.

మిగతా యూనిట్ల లేబరు రోజూవలె తమకేమి పట్టనట్టు పనిచేస్తుండడం చూసి, వాల్లు తెలిసినా మరో కన్నీరుబొట్టు విడవడం తప్ప ఏం చెయ్యలేదు గదా అనుకొన్నడు సురేందరు మళ్ళీ.

“దైవరు సారు! మీకు పుణ్యముంటది! మీరు టిప్పరు మీద తాలుకకే పోతున్నట్టున్నరు గద! కొంచెం మమ్ముల గూడ తోల్కపో రాదుని”

“మీరు కొంచెం తొవ్వ ముంగటికి సాగి గాతుమ్మచెట్టు కాడ నిల బడండి. అక్కడ మిమ్ముల నెక్కించుకుంటను దావకానకు కూడ తీస్క పోత! ఎట్లన్నజేసి కొంచెం ముంగట నడువుని. ఏజెంటుకు తెలిస్తే బాగుండదు”

“అట్లనె! ఆయ్య”

“నేను షాకాయిల్ కోసం వైసలు దీస్కొని వస్తా. ముందుగాల నడు వుని మీరు.”

“సరే మంచిదయ్య!”

రాత్రిపూట సర్కారు దావకాన బందున్నది. సురేందరు పొయిల కట్టెబు జోకి టిప్పర్ల వేయమని చెప్పి, ఉదయం గాయపడ్డ వారిని ప్రయివేటు డాక్టరుకు చూపించిండు.

ఇంజక్షన్లు యిచ్చిండు డాక్టరు. బయట కొనకొమ్మని రాసి వైక్రంమ లకు వైసలు లేవన్నరు లేబరు.

తన వద్ద ఉన్న పన్నెండ్రూపాలు గాక యింకా ఎనిమిది రూపాలెక్కువ అయింది మొత్తం బిల్లు

ఎనిమిది రూపాల మందం 'పాకాయిల్' తక్కువ ఊసికొన్నడు సురేందరు

ఊపగు నడుస్తూనే ఉన్నది. క్యాబినో కూర్చోబెట్టుకుని సురేందర్ వాళ్ళతో మాట కలిపిండు.

"ఏ జెయ్యమంటారు సారు! నిన్న గీ పసిదాన్ని దావకానకు తోల్క పొమ్మంటే గట్ల మాట్లాడె యియ్యాల పొద్దుగాల మమ్మల గిట్ల యిష్ట మున్నట్టు గొట్టె

ఇగ యింక మీదికెల్లి దావకానకు తోల్కపోని అని ఎట్లడుగు మంటరు! మీరె జెప్పని.

"ఏమనలేక నోరు మూసుకున్నం. ఏ జెయ్యతది"

"గిట్ల దెబ్బలకు భయపడె ఎట్ల! కొంచెం దైర్యం దెచ్చుకోవాలె.

అడు మీరు గిట్ల భయపడాల్సినే కొట్టె. మీరు భయపడి ఊకుంటె వాడనుకున్నది జరిగినట్టెగద. వాడు మీ మీద యింకింత జులుం చూపిస్తడు గిట్ల ఊకుంటె

అసలు మీరు గీ చుట్టుపక్కల పల్లెలు చూల్లేదా! ఒక్కొక్క పల్లెల ఎట్ల జరుగుతాంది. ఏం జరుగుతాంది, యిట్లేదా.

అన్నీ యింటె అయ్యో! మేం వడే కట్టం ఏ పాటి అనుకుంటరు గావచ్చు మీరు.

ఈ సుట్టు పక్క ఊల్లెల్ల దొరలు గిట్లనే జులుం జెలాయించిన మొన్న మొన్నటి దాక.

కూలీలు, పాలేర్లు అందరు ఏకమై వనులు బందు వెట్టినను. వనులు బందు వెట్టినని కోపంతోటి పెద్దరైతులు దొరలు, వాళ్ళ గుడిసెలు గాల వెట్టినను.

రాడీలకు బాగా దాగిచ్చి రాత్రికి రాత్రి పట్నం నుంచి పిలిపిచ్చి కూలీల కొట్టిచ్చినను.

వాళ్ళను పోలీసులకు వట్టిచ్చినను. దొంగతనాలు సేసినని కేసులు బనాయి చినను అఖరికి ఊల్లెనే పోలీసు క్యాంపులు వెట్టిచ్చు కున్నరు.

సిన్నది సేనోసెలుకో ఉంటె అండ్లకు గొడ్లను దోలిచ్చి మేపిచ్చిను. ఆల్లు దెంకవోతె ఆల్ల గొర్లమ్ముకున్నరు పోలీసులు దిన్నరు దెంకపోయి నోల్ల ఆడోల్లను చెరవట్టిను.

అయితె మాత్రం వాళ్ళు ఊకున్నరా !

దొరలకు, పోలీసులకు చాకలి, మంగలి పని బందు వెట్టిచ్చిను

మీరు ఎంతన్న మొత్తుకోని. ఏమన్న తెయ్యని. మమ్ములను మర్యాద గ నూడకుంటె మాకు కూలీలు పెంచకుంటె తెడ్డన్న పని శెయ్యిం" అని వట్టిన పట్టు యిడువకుండ నిలబడ్డరు.

దొరలసేన్లు, సెలుకలు పొలాలు నూసెటోడులేక నేసెటోడులేక పాడయి శాంటె దేవుడానుకుంట దిగివచ్చిను దొరలు.

రచ్చబండ కాడికి పిలిపిచ్చి మాట్లాడిను. ఏడికో ఓకాడికి కూలీలు పెంచిను. గివుడుగివుడే జులం యిడిసి వెట్టిత్తున్నరు.

"మీరు గూడ గట్లనే భయపడద్దు సిన్నటోలె ఎదురుబడి అడ్డాలె" అన్నడు సురేందరు.

"కాని రాజైమత్తిమి! యిక్కడ మా కెవలేర్పాటు ఏదన్నగిట్లనే ఆపడతై దిక్కులేని పచ్చలమైతిమి ఎవలకు చెప్పుకునుడు" అన్నరు వాళ్ళు.

"అట్ల అనుకోవద్దు ఆ కూలీలు. పాలేర్లు అంతా మీ అసోంటోల్ల గదా మీకు మద్దతుగ ఉంటరు ఏదన్న జరిగినట్టు తెలిస్తే"

"అదీగాక ఆల్లకే యింక ఎక్కువ కష్టం మీకేంది. మీకు ఈడ యిల్లా! ఈర్వాటమా! మాపోతె పనిపోతది. యింతపని యింకోకాడ దొరకదా! మనరెక్కలు సల్లగుంటె ఏడై వా చేసుకోవచ్చు"

"మీరన్నది నిజమేనుకోండి కాని..." అలా అరగంట గడిచినట్టుంది. మాటలోనె టిప్పురు సైటు పొలిమేర చేరింది. తుమ్మచెట్టుకాడ వాళ్ళను దింపి ఏమీ తెలియనట్టె టిప్పురు షెడ్డుకేసి దూసుకుపోయింది

సురేందరు మాటలు మనుసున నింపుకున్న లేబరు అక్కణ్ణి చి తమ గజంనర ఎత్తున్న తడుక గుడిసెలవైపు నడిసిను సీట్లో మెలమెల్లగ.

విశేషాల్లేని రోజులను వారం కొలబద్దతో కొలిస్తే ఒకసారికే మరొక మరక వంటి సంఘటన జరిగింది

రాళ్ళకు బట్టిలు వెట్టుటానికి పొక్కలు గొట్టంగ పాలమూరోల్లిద్దరికి ఎదురు తిరిగిన గడ్డపాఠ పాదలోకి దిగింది.

వైకి లేసిన లావాలా రక్తం వింజిమ్మింది. నిలువెత్తు నల్లని విగ్రహాలు శవాల్లా పడిపోయినను.

ఏజెంటు బంట్లు ఈ వార్త తేంగనే షెడ్డుబయట కుర్చీలో కూర్చుండి యింగ్లీషు పత్రిక చూస్తున్నాడు ఆమాత్రం లేసే షెడ్డులోపలికి పోయి మంచం మీద పంచెలవోనోలె ఒరిగి పన్నడు.

“ఒరేయి మల్లయా! ఆయిడిన్ సీసా అవుతలనే ఉంది. నన్ను లేపకు” అన్నడు

ఆయిడిన్ తో ఆగేదా? ఆ గాయం!

ఏజెంటుకు తెల్వకుండ అందుకే సురేందరు సాయం కోరినను.

సురేందరు ప్రభుత్వ దావకాన్ల పట్టిగట్టిపిచ్చి, యింజక్షన్లు, కొన్ని తెల్ల గోలీలిప్పిచ్చి ఏకో పనిమీరవోయిన అదే టిప్పర్ల క్యాబిన్ల కూర్చుండ వెట్టుకోని మాటగలిపిండు.

రాయలసీమ వాల్లతో లాగనే వీల్లతో గూడ మాటల్ల కల్పిపోయిండు.

“అహా! మీరు గదేం బెట్టుకోకుని. నేను వాని చేతికింద పనిచేస్తున్నది నిజమే గని నన్ను వాని మనిషనుకోకుని.

నేను గూడ మీ తీర్గనే కడుపు చేశవట్టుకోని దిక్కులేక ఇక్కడ జీతమున్న.” వేగంగ వెళ్ళుతున్న టిప్పరు చప్పుడులోనే మాటలు కలిపి మాట్లాడిండు సురేందరు.

“ఏం చదువు కున్నారు”

“ఏంజదువుతె మాత్రం ఏమున్నది. ఎంత చదివినా డబ్బున్నవాని చేతికింది తానిన కొడుకులం.”

“మీరు సూడవోతె బాగనె సదువుకున్నట్టున్నారు. ఏమనుకోకపోతె చెప్పరాదుని”

“అనుకునేదేంది గని చెప్పుకునుటానికి నాకే సిగ్గనిపిస్తాంది బియస్సే చదివిన”

“గంత నదువు సదివి మీరు నెప్పుకునుటానికి సిగ్గుపడవ డ్దిరి...మీరె దుకు సిగ్గుపడాలె.

మీకు గంత నదువు సదివినంక గూడ కొలువియ్యని ఆ సర్కారు సిగ్గు పడాలె...మర యీ పని ఎప్పుడు నేర్చుకున్నరు.”

“మా నాన్న లారీ డ్రైవరు పనిచేస్తుండె. అప్పుడప్పుడు నాన్న వద్దన్నా ఆటలా గమ్మతుగ నేర్చుకొన్న డ్రైవింగు మానాన్న లారీబోల్తా పడి చనిపోయినంక మానాన్న వద్దన్న పనే బ్రతకటానికి అక్కరకు వచ్చింది.

ఆర్టీవో ఆఫీసుల అయిదునూర్లు మామూలిచ్చి డ్రైవరు లెనెక్సు తీసికొన్నా.

“అయ్యో! పాపం! మరి మీ తండ్రి సచ్చిపోతే లారోడన్న, సర్క రోల్లన్న ఫండో అదేదో మీకెమన్న యియ్యలేదా ఇతై దాంతోటి ఏడన్న దంద చేసుకోవత్తుండె గద”

“లారోడు సర్కరోల్లు మనకెందు కిస్తరయ్యా! లారీ పాడైందని లారోడు యిప్పురెన్ను కంపెనీకి చెప్పుకుంటే వానికి కొత్తలారి కొనిచ్చింది పాతలారీ తీసికోని.

ఆ లారోడు పాతలారీని యిప్పురెన్ను కంపెనీ నుంచి తక్కువ ధరకు కొడుకువేరు మీద కొని యిప్పుడు రెండు లారీలు నడిపించుకుంటాండు.

వాన్ని ఏమియ్యక పోతే మానెగని నన్ను డ్రైవరుగనన్న జీతముంచు కొమ్మంటె,

“మీ అయ్య జేసిన నిర్వాకం చాలు. ఇంక నిన్నుంచుకొని ఇగనేమ బిచ్చమడుక్క తింట” అని అన్నడు.

“నాయానికి కాలం లేదు సారు”

“... ..”

“మరి మీకు జీత మెంతిత్తుతున్నరు”

జీతం జోలిరాంగనే ఇన్నూట యాభై అన్నెప్పి మున్నూట యాభయికి సంతకం తీసికొని యిన్నూరు చేతిల పెట్టేది యాదికచ్చిట్టుంది సురేందరుకు.

“లంజకొడుకు తెల్లందాక పొద్దుదాక రికాంలేకుండ పని చేయించు కొని యిన్నూరూపాలిస్తడు. నానమ్మ తాత. మా అవ్వ, ముగ్గురు చెల్లెండ్రు

చిన్న తమ్ముడు గంపెడంత సంపారం ఏంజాల్తయి. ఈ ముసలితనాన గూడ మావ్వ బీడిలు జెయ్యవట్టె. పెద్ద చెల్లె యింట్లనే కట్టుమిసను నేర్చుకుంట నెలకు అయిదో పదో సంపాయిత్తది ఈ కరువుకాలం ఎక్కడి వైసలు జాల్తన్నయి? ఓ పూటదించె యింకోపూట ఉపాసమున్నట్టే గావట్టె”

“మీరే గట్లవడితిరి. మాకైతె పనుల తిండివెట్టి దాన్ని సతెం వైసలు వట్టుకొని, చిల్లరకిచ్చినయి వట్టుకోని రోజుకు నాల్గు రూపాలే గద యిత్తన్నది....”

వీరయ్య మాటపూర్తిగాక ముందే ఏజెంటుమీది కోపం యిటు దిప్పి అన్నడు సురేందరు.

“గిట్లంటున్ననని తప్పు వట్టుకుండిగని, నిజంగ మీకు బుద్ధితేదయ్యా! మొన్నగా రాయలసీమొల్లను ఏజెంటు, బంటుగాల్లు గంతగనం గొడై మీసె వరు గూడ గిట్లెందని అడుగకపోతిరి. మీ పాలమూరోల్లను సావదన్నినా అడుగక పోతిరి” అంటూ సురేందరు పూర్తిగా కక్కక ముందే అందుకున్నడు గాలన్న.

“సదువు కున్నోల్లు అన్ని దెలిసినోల్లు మీరే సూసుకుంట సతెం ఏమనక పోతిరి. యిగ మామాటేంది చెప్పని”

“నేనంటే నేను” తడబడిండు సురేందరు. తనలో తను సరాయించుకొని అన్నడు మల్ల.

“నేను ఎక్కువ తక్కువ మాట్లాడె నన్ను నౌకర్ల కెల్లి తీసేయించి యింకోల్లను వెట్టుకుంటడు. మీ కట్ల గాదు గద. ఇప్పుడు చక్కగ లేబరే దొరుకుతలేదు. మీరు లేకపోతే వాని పనే బందువడె. మీరు జేస్తేనేగదా వాడు బతుకు తున్నది. గందుకోసం మీరేం మాట్లాడినా చెల్లది”

“...”

“వాడు మిమ్ములనెంత దోస్తండో మీకే యేర్పాటు. ప్రభుత్వం రోజుకు ఏడుగంటలే పని చేయించుకొని ఎనిమిది రూపాలియ్యా లంటె మీ తోటి రోజుకు పన్నెండు గంటలు పని చేయించుకొని నాల్గు రూపాలే యిస్తున్నడు.”

“మాకు ఏజెంటుసారు కాదుగద వైసలిత్తున్నది. మేష్ట్రీ చిన రాజయ్య గద”

“చినరాజయ్యనే అనుకోని అదంత చెప్పే పెద్దకత. అయినా మీకు కొంత తెలిసిందేగద. అసలు కంట్రాక్టరు వీడు గూడ కాదు ఆ మధ్య నోసారి ఆకుపచ్చకార్ల రాలేదా! అగోవాడు. వాడు ఒక కిలోమీటరు కాల్య దవ్వుటానికి యా బైబిడల రూపాయలకు గుత్తవట్టిడు గుత్తవట్టిన పని చేయించుటానికని ఈ లెక్చికల్ పజెంటును జీతం బెట్టుకొన్నడు. వీడు యింజనీరు కోర్సు చదివిందని ఎనిమిది వందల జీతమిస్తున్నడు. ఇగ వీడే జేస్తడంటే! లేబరు గుత్తెదారు మీ చినరాజయ్య మేస్త్రీ అటువంటోల్లకు కంట్రాక్టరు తరపున మీ లాంటి లేబరును తోల్కరమ్మని కొన్ని వేల రూపాయలు అడ్వాన్సు యిస్తడు”

“మరి అడ్వాన్సు వైసలు దీసికొని ఆడు దొకపోతెఎట్ల”

“అట్లగూడ ఒకోసారి జరుగుతదనుకో-అందుకే అడ్వాన్సు యిచ్చేటప్పుడు వెనకా ముందూ అన్నీ చూస్తరు. ఉత్తుతోల్లను నీలాంటోల్లను, నా లాంటోల్లను నమ్మడు. ఎట్ల నమ్ముతరంటె మాటవరుసకు నువున్నవు. నువ్వీడపని చెయ్యంగ చెయ్యంగ మంచోనివని నమ్మకం గుదిరితె, నీకు పది మందిని మెప్పించే తెలివున్నదని అనుకొంటె నీకు తెల్వకుంటనే నీ ఊరు, చుట్టాలు, పక్కాలు, అన్నీ జాడదీసి తెల్సుకొంటడు. ఈ పనైపోయి యింకో కిలోమీటరు గుత్తవట్టినపుడు నిన్ను పిలిసి యాభయో నూరో లేబర్ను తోలుకురమ్మని గప్పడు నీకు అడ్వాన్సు వైసలిస్తడు. నువ్వు నీకు తెలిసిన ఊర్లు దిరిగి లేబరును తోలుకవస్తవు ఆ లేబరు తోటి నువుగూడ పనిజేస్తవు. నీకు ఒక యూనిటు పనికి 150, 160 రూ॥లు లెక్కకట్టిస్తడు-ఇగ నువ్వు దాంట్లకెల్లి నీ లేబరుకు కూలిగట్టిస్తవు. గట్ల”

“గట్లనా! ఇగ గదంట్లనే పెద్దొర కొంచెమంత లాభం సూసుకుంటాడన్నట్టు” అన్నడు వీరయ్య.

“కొంచెమంత అనవడ్డిరే దయ్యా! మొత్తానికి మొత్తం వాడేదంటడు. అన్నమంతదని ఎంగిలి విస్తరిచ్చినట్టు, ఉన్న కాడికి నాకి మీ కింత వాగన చూపిస్తున్నట్టు యిస్తడు. వీడు ఈ కిలోమీటర్లు యాభయిలక్షల రూపాయలకు గుత్తవట్టిండు గదా! గుత్తెదారు ఈ కిలో మీటరు కాలువను నాలుగైదు రీచులుగ చేసిండు ఒక్కొక్క రీచుకు భూమిగట్టిదనం. మొత్తదనం మీదికెల్లి యాభయి, అరువై వేలు అని లెక్కగట్టిండు అంటె మొత్తం కిలోమీటరుకు నాలుగయిదు లక్షల కంటె ఎక్కువకర్చుగావు. ఇగ యాభయిలక్షల రూపాయల కెల్లి నాలుగయిదు లక్షలు! పోనీ పది లక్షలు కర్చయినయమకున్నా నలభై లక్షలు మీదమీదనే మిగుతండు గుత్తెదారు. ఇది ఒక్కొక్కో మీటరుకే.”

“ఇక ఈ ఏజెంటు ఈ రిచుల్ల యూనిటుపనికి యింతని కట్టిస్తాడు. మీ చినరాజయ్య వంటి మేస్త్రీలు అయిదారుగురు కల్పి ఒక రిచు పని చేపిస్తారు. ఏజెంటు పిల్లకు లెక్కలుగట్టేటప్పుడు దొంగ లెక్కలు చేస్తాడు. అదంత మింగుతాడు. యూనిటుకు నూబరవయి అని రాసుకొని పదియిరవై తక్కువ యిస్తాడు. ఇట్ల చిన రాజయ్య అటువంటివాల్లు యిరువై మంది దాక ఉన్నారు. వాళ్ళందరి పేరు మీద ఎంతెంత మిగుతండో యిగ లెక్క యిని”

“యూనిట్ల లెక్క చొప్పున వైసలు దీసికొని మీ మేస్త్రీ మీకా కూలి గట్టిచ్చి మిగిలింది పని చేయించి దానికింద లాభమని ఉంచుకొంటాడు.”

“మరి పెద్దొరకు నలువై లచ్చలు ఎట్ల మిగులుతాయి”

“అ! కర్రకత్తే! అసలు మీరు ఒక రోజు పని చేస్తే గుత్తెదారుకు యిరువైదు రూపాయలనుంచి ముప్పయి రూపాయల దాక పనిచేసినట్లు. మీ మేస్త్రీ లాభం కింద ఓ రెండు మీ కూలికింద ఎనిమిది కలసి బలికి పది రూపాయలు కర్చయితే మహా ఎక్కువ. ఇక పదిహేను రూపాయలనుంచి యిరువై రూపాయలదాక ఒక్కొక్క లేబరు పేరుమీద ఒక్కొక్క రోజుకు సంపాదిస్తుండు. ఇప్పుడు ఈ కిలో మీటరు పనిమీద రోజు వాలుగు వంగల మంది లేబరు పనిచేస్తున్నారు. అంటే వీల్లందరి పేరుమీద వాడు ఒక రోజుకే ఎనిమిదివేల రూపాయల దాక సంపాదిస్తాండు. ఇట్ల వానినర్కు రెండుమూడు చోట్ల నడుస్తాంది. అదేవో మంత్రతట ఈ గుత్తెదారుకు చుట్టమట. ఆ మంత్ర వర్కు యిప్పిచ్చే వైరవి చేస్తే ఈ గుత్తెదారు ఎంతవల్లనప్పుడు ఆ మంత్రకి డబ్బు సాయం జేస్తడని వాళ్ళు వీళ్ళు అనుకోంగ విన్న.”

“అవ్వ...! అసలు పని చేసే మాకు ఆరూపాలు! కార్లకెల్లి కాలు కిందవెట్టుకుంట అట్లచ్చి యిట్ల వోయె టోనికి గన్ని లచ్చల రూపాలు! హవ్వ! గిదేస ర్కారు! గిదేస నాయం!”

“గదంత గంగల వోసీరా! ఆడు మనం జేసిన కట్టం గంతగనం దినుకుంట గిట్ల దెబ్బలు దాకినవుడో, జరమచ్చినవుడో మందులన్న యిప్పియ్య డేంజిర ఆడు? మందులిప్పిత్తె యింతగనం ఎన్ని లచ్చతొడుత్తయిర! అని సంపాదన గాలిపోను,”

“నువ్వన్నది నిజమే అసలు మీ కోసం ఒక డాక్టర్ను పెట్టుకోవాలని సర్కారు రూలున్నది. మీకు మదులు ఇప్పియ్యాలని కూడ ఉన్నది. కాని యిటువంటియన్నీ కాగితాల మీదనే ఉంటాయి. మీకు మంచి కిరీటివెడు

తున్నది లేదీ, మీ కోసం డాక్టరు ఉన్నది లేదీ, మ దులిస్తున్నది లే దీ, సెలవులు యిస్తున్నది లేదీ యింజనీర్లు చూసుకోవాలె”

“ఇంజనీర్లంటే ఏదీ! మొన్న నల్ల జీబులచ్చి ఏకేటు సారు తోటి మాట్లాడి సైటు జూసి పోయినోళ్లు గారు!”

“అఁ! వాళ్ళే”

“అల్లు మా దగ్గరి కన్న రాలేదు. ఎర్రోడున్నడు సూడు. ఆడు కీబు దిగిన కాన్నుంచి ముక్కుకాడ ద త్తి అడ్డం పెట్టుకోని తాప తాపకు తుడుసు కున్నట్టు జేసిండు, మాదగ్గర చెమట కలపు వానత్తున్నదనో ఏమో!”

“అల్లు పనెల్లా జరుగుతున్నతో అని నూసి అటు నుంచటే వోయిన మమ్మల మందలియ్యనన్న మందలియ్య లేదు.”

“వాళ్ళెందుకు మీ దగ్గర కస్తరయ్యా! వాళ్ళకే పట్టి! వాళ్ళకు కూర్చున్న కాడికి వేలకు వేలు లంచాలు వస్తయి ఇగవాళ్ళు అక్కన్నే కుర్చీల కూర్చుండి మీకు అన్ని సరిగ్గున్నయని రాసి సంతకం బెడరు. అట్ల రాసి సంతకం బెట్టండి ఆ గుత్తెదారు బిల్లు పాసు కాదు. వైకంరాదు. మీకు మంచితిండి పెట్టినా పెట్టకున్నా లంచాలియ్యండి బిల్లు పాసుకాదు అందుకే యింకో వేయి రె దువేలు ఎక్కువ లంచమిచ్చి అన్ని సరిగ్గున్నయని రాయించు కొంటుడు గుత్తెదారు.”

“గిట్ల యింటోడే దొంగల్ల గలి నై యిగ ఎవలకు సెప్పుకునుడు”

“చెప్పుకునుటానికే ది చాలా మందున్నరు. మీకు గిట్ల అన్యాయం జరుగుతున్నదని లేబరాఫీసరుకు చెప్పుకోవచ్చు కాని వాని ఆఫీసేడ ఉంటదో మీకేడ దొరుకుతది ఎట్లన్న జేసి జాడదీసి దొరికిచ్చుకున్నరనుకో! వాడుమాత్రం సత్తెపూసనా! వాని కింత లంచమిస్తే వాడుగూడ మంచిగనే ఉన్నదని రాసుకొని చప్పడు జేక పోతడు”

“ఇగ ఎట్ల”

“గండుకనే మేం గిట్లవడి సత్తన్నం ఎవనికి జెప్పుకుంటే ఏమత్తదని.” సమర్థి చుకొన్నడు గాలన్న.

“అచోఁ! గట్లనుకుంటే ఎట్ల! అడుగాలె కొట్లాడాలె. మీరందరు కలిసి కట్టుగ నిలబడాలె. మీరందరు కలిసికట్టుగ నిలబడితే మిమ్ములనెవడేం బీకలేడు. మీరు పనిజేతున్న సైటు దగ్గర్ల ఉన్న పల్లెల్ల ఊడుని... ..” ఇంక బొగ్గు బాయిలల్ల ఊడుని - ఏనన్న అన్యాయం జరిగితే ఎట్ల పని బందు వెడుతరో? ఆ బొగ్గు బాయిలల్ల మీకు తెలిసినోల్లు గూడ ఎవలన్న పని జేస్తుండొచ్చు. వాల్లనుగూడ యింక అడిగి తెలుసుకోన్రి. మొన్న కొన్ని రోజుల కింద కూలీలు పెంచాలని, బొగ్గు గూలి బాయిల చనిపోయినోల్లకు నష్టపరిహారం పెంచాలని పని బందు వెట్టినను. అట్ల వాల్లకోజులు పని

బందు వెట్టి నో లేదో ప్రభు కృపం దిగివచ్చి వాల్లు అడిగిన వాటికన్నిటికి సరే నని ఒప్పుకున్నది అటు మొకాన బీడీ కార్మికులు గూడ కూలీలు పెరుగాలె అని బందు వెట్టిను. బీడీ కార్మికులై తే చాలవరకు ఆడోల్లె ఉ టరు వాల్లు గూడ కొట్లాడి సాధించుకొన్నరు. ఆయిదు రూపాయలున్న కూలి యిప్పుడు వెయ్యి బీడీలకు ఆరూపాల డెబ్బయి వైసలకు పెంచుకున్నరు. ఇంకా ప్రావిడె టు ఫండూ, బోనసూ ఎన్నో సాధించుకొన్నరు. అడుగంది అమ్మై న వెట్టదని సామెతనే ఉండె. ఈ కాలంల అడిగినా ఎవడు పెడుతడు. అ దుకే కొట్లాడాలె. పని బందు వెట్టాలె అప్పుడు వాల్లె దేవుడానుకుంట దిగివ స్తరు. మీరే గనుక పని బందు వెడ్డె గుత్తెదారు నోళ్లె మన్ను వడ్డచేనాయె "

"పూటకు గత్తిలేనోళ్లం పని బందు వెడ్డె ఎట్ట! రాజ్యంగాని రాజ్యంల దేశంగాని దేశంల దిక్కులేని సావు జావమా! అడిగాక గిట్ల జరమత్తెనే తన్ని పని జేపిత్తుని. గీ డెబ్బలకు మందులిమ్మని అడుగుతేనే గా రాయలసీమోల్లను ఎట్ల గొట్టి నోమీకు తెల్వదా!

"అది నిజమేననుకోని. కానిమీరు ధైర్యంగ ఉంటే ఏదైనా అయితది. మీరు వాల్లతోటి ముందుగాల తన్నులు వడుతరు గావచ్చు. మీరే ఎదురు తిరిగితె వాల్ల గతేగావాలె? మీరు మనిషికో తన్ను దంతే పేరుకు లేకుంత్తై తరు ఇంతగనం వాల్లెంత మంది? అంత గొడ్డె ముగ్గురే గద."

"మీరేమనుకోక పోతె ఓ మాటడుగల్చి"

"అడుగు" అన్నడు సురేందరు.

"మీదేవూరు"

"... .. వూరు"

"యిక్కడి కెంతదూరం?"

"యిరువై మైళ్లు"

'మీరు గింతగనం తెలిసికోళ్లు, గింతదగ్గరూరోళ్లు ఈ రాజ్యపోళ్లు మీరే బయపడవడ్డిరి. యిగ మా సంగతెట్ల చెప్పని."

"నేను ముందుగాల్నే జెప్పిన నేనేమొ ఒక్కన్ని మీరేమో నూరు మందని. ఒక్కన్ని ఎన్ని చెలిస్తై ఏంజెయ్యస్తది. మీరు కలిసి కట్టుగ ఏం జేసినా నడుస్తది"

"మీరు గట్లనే అంటరుగని మీతోటిగాంది మా తోటి ఏమైతది"

మాటల్లోనే చీకట్లోని తుమ్మచెట్టు టిప్పర్ వెల్తురుకు కన్పించింది.

టిప్పరు రొదలాగే వాల్ల చెవుల్లో గింగిరెత్తించిన సురేందరు మాటలతో ఆ చీకటోలె ఆలోచనలు ముసురుకొన్నయి.